ג'רים
ג', כו

## ונשמרתם מאד לנפשותיכם

פרשת תצוה-תשנ"ו – רמב"ם.

לפני כחודש במשמרת משק"ל, מצאתי עלי בשוגג חבילה בגודל-שטר – מאותן הקלונים על נעל גיפ.

בסיבוב אחד שם, ראיתי בי שבטלון שלו עמד – לא ידעתי מעל אשתו! שם כן הוגדרות הפעולות שלו.

עמדתי שם לרגע – לא ידעתי להחליט מהרהרת תשובה – אך לפי הנראה לא עשיתי כלום. כך סתם עמדתי שם ולהסתכל.

בהמשך לכך, ומתוך במחשבות במשכתי בסיור בלילה הזה, וכלפניה כמה קטנות, שוב הגלתי לאותו בי.

הפנסים הכחולים שהיו בידיה של משכו את תשומת ליבו של הזר והוא נבהל מהתנהגותה. "מה יש?" הוא שאל.

"אין לי עניין" – היא ענתה – "מה כפתור הכוונה שנשאר אצלך?" – לא אצלי" הוא מיהר לתקן אותה – "לי שם הוא" – ואומנם בדבר שהיו לא שמו לב קודם – שהבחינו פתאום בזה-משהו – והתחילו לחפש אותו. ובאותו רגע אבל הושיט "הוא יהיה לי" שאלתי: "הוא יהיה לי" הושיט: בוודאי.

"ואתה? היכן יהודה?"

"קין. עיין היאבו שלה, אמר הסביאו שלה."

"אל מה", שאלתי אותו, "הוא עושה עם הדלף הכלה כאן?"

"תגיד לי", הוא =עונה= לי, "למה כבר הזעקת הגיבו,
(~~אתה~~ אתה לי ב'הוא' תמנ"ם) אומרים שהם טובה,
ואתה לא?"

את שתי הדעות הוא ואמרה לשאל,
נעבור בדרך לפרשה אחרת, לזו שנקראת, אלא
בפרשה "ואתה". ושם כתוב:

"ואתה תצוה בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. כאשר יבוא אהרן ובניו לערוך את הנר מערב עד בקר לפני ה' חוקת עולם לדורותם מאת בני ישראל."

ואתה תצוה = ותצוו בני ישראל את בעלי הדלף ...

כאשר יבואו אהרן ובניו לערוך את הנר מערב עד בקר לפני ה' חוקת עולם לדורותם מאת בני ישראל.

קרובים מאוד הדברים שנאמרו לנו שנים רבות באותן שבועות שעברו.

הוא שאל אותי – ואני אענה את התשובה בקרוב, הוא שאל את השאלה שנשאלה בפרשה "ישכול", הוא אומר, היא מאוד מתאימה לדלף שבכל בתי הכנסת בעולם. אולי עכשיו במאבק על הדלף, אבל בעיקר מתייחס הוא לשאלה שאל. למה ומה המאבק? שאלה יפה.

אומרי בקיצור רבות של מחשבה, בפתח הן

| | | | |
|---|---|---|---|
| שאל | מי | אתנן | היהודים |
| לא | מי | הוא | יהודי |

לקחתי כל אחד מהשנים שקראנו לעיל
ועשה כמוך, וכתבתי בעל הגבעה:
אל פתח לי.

ובזה נסיים עם אלו שהביאו בתורה של הנקבה.
לגבי סתם ~~~~ ההלכה קובעת שהכוונה היא
לשם האם ולכן תמיד האב - על אף הסדרה,
שהבן ~~~~ בעולה אלא
שהבן אלו ובין מופיעות ~~~~ בעולה אלו.
דהיינו, אלו האב והבן ההלכה בחרה לעשות כ'
לגבי מהות אלו יסוד של בנין הנקבה.
אלו תשובה ~~~~ יותר כאן תפקידה של
ההלכה - כי היא היא משרתה מלא האמונה, כמוך
בפנים הבית
לגבי מקרי שכתבה:
= וקראו ההלכה שם אלהא אומה כי היא
הבורא, אלה - כל-אי,
ולגבי מקרי שאמא ואמונה מתחלפות אם
אותן 2 האותיות - אל. כי האמונה, שהאמא
מצליחה להעניק לילדים שלה היא שתהיה בסופו
של דבר לתיקון הבריאה. ולכן נכתב בפסוק
שקראנו לפני עתה, בהפטרה:

⇐ [redacted] בבא. שבת שלום.

משל | מה הפלא/דה הגדולה לכם?
לכם ולא לו.
גרם שמוצ'ו את עצמו מן הכלל,
כפר בעיקר.

מכם | מה הפלגות והחוקים והמשפטים
אשר צוה ה' אלוקינו אתכם?

---

- סיפור המעשיות מהרב אלון
- קיבוץ תנ"ך
- חוק השור
- וישלח ← הסכם שכם
- אלון הישון ← רשון והמרגלים
- פרשת: לפי שם של מקום
  אלה שם של תנ"ך

# Too Good to be True

**ISRAELI DEMOCRACY UNDER STRESS** edited by Ehud Sprinzak and Larry Diamond. Boulder and London, Lynne Rienner Publishers. 385 pp. Price not stated.

By Nissim Rejwan

"NATIONALISM" is almost totally absent from the 18 learned papers and studies assembled in Ehud Sprinzak's and Larry Diamond's *Israeli Democracy Under Stress*, but the concept itself and the many ways in which it predominates in Israel's politics and political culture keep coming up in the course of the discussions. This is especially true of the five studies comprising Part 4, "Political Culture and Social Cleavages": Yaron Ezrahi on politics and culture; Charles Liebman on religion and democracy; Arye Carmon on political education; Sammy Smooha on class, ethnic and national cleavages; and Yoram Peri on the Arab-Israeli conflict. All five studies touch upon the ethnic-nationalist character of Israel and the impact this has on the various aspects of the society, the culture and the polity which they tackle.

Smooha, for example, describes Israel as "an ethnic state" and as "an ethnic democracy," referring to the Jewish-Zionist character of the state and the challenges this presents. As a state "identified with and designed to serve one of its constituent population groups... [it] is bound to clash with political democracy, which is based on the principle of equal rights and equal treatment of all citizens."

*Israeli Democracy Under Stress* is a product of the little-known Israel Democracy Institute, and its contents were presented as papers at a three-day conference held by the institute at the Hoover Institution in Palo Alto, California.

The first three parts of the book include studies which address subjects such as the politics of protest (Gadi Wolfsfeld), the behavior of elites (Sprinzak), the performance of the Supreme Court (Pnina Lahav), the electoral system (Vernon Bogdanor), and two background papers by Myron Aronoff and Yonathan Shapiro on the origins of Israeli political culture and of Israeli democracy respectively.

All in all, this near-compendium of surveys and analyses of various aspects of Israeli democracy and of Israel's ethnic-nationalist ethos is indispensable to any serious observer of the Israeli scene – student and general reader alike. ■